

PRAWO KARNE WYKONAWCZE

Zbigniew Hołda, Joanna Hołda
Jerzy Migdał, Beata Żórawska

SERIA AKADEMICKA

5. WYDANIE

PRAWO KARNE WYKONAWCZE

Zbigniew Hołda, Joanna Hołda
Jerzy Migdał, Beata Żórawska

SERIA AKADEMICKA

Zamów książkę w księgarni internetowej

proinfo.pl
księgarnia internetowa

5. WYDANIE

Stan prawny na 1 stycznia 2017 r.

Wydawca
Agata Jędrasik

Redaktor prowadzący
Grażyna Polkowska-Nowak

Opracowanie redakcyjne
Katarzyna Paterak-Kondek

Łamanie
Wolters Kluwer

Poszczególne części napisali:

Zbigniew Hołda (aktualizacje: 2012 – Beata Żórawska; 2017 – Jerzy Migdał):

1, 2, 4–7, 8.1–8.4.1, 8.5, 8.6, 9, 13, 14, 18, 20, 22

Joanna Hołda: 3.1–3.4, 10, 11

Joanna Hołda, Jerzy Migdał: 12, 16, 17, 19, 21

Beata Żórawska: 3.5, 8.4.2, 15

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegał przysługujących im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

prawolubni

SZANUJMY PRAWO I WŁASNOŚĆ
Więcej na www.legalnakultura.pl
POLSKA IZBA KSIĄŻKI

© Copyright by
Wolters Kluwer SA, 2017

ISBN: 978-83-8107-349-3
5. wydanie

Dział Praw Autorskich
01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33
tel. 22 535 82 19
e-mail: ksiazki@wolterskluwer.pl

www.wolterskluwer.pl
księgarnia internetowa www.profinfo.pl

SPIS TREŚCI

Wykaz skrótów	9
Wstęp	13
Rozdział 1	
Prawo karne wykonawcze i jego nauka	15
1.1. Prawo karne wykonawcze	15
1.2. Nauka prawa karnego wykonawczego	17
1.3. Literatura z zakresu prawa karnego wykonawczego	18
Rozdział 2	
Kary i inne środki penalne	22
2.1. Zagadnienia ogólne	22
2.2. Kary i inne środki penalne według obowiązujących przepisów	25
Rozdział 3	
Przestępczość i polityka kryminalna (karna) w Polsce współczesnej	30
3.1. Przestępczość i polityka kryminalna w debacie publicznej	30
3.2. Przestępczość	32
3.3. Polityka karna (kryminalna)	39
3.4. Polityka kryminalna (karna) – perspektywy i kierunki zmian	49
3.5. Rada Polityki Penitencjarnej	50
Rozdział 4	
Rozwój prawa karnego wykonawczego	52
4.1. Okres Drugiej Rzeczypospolitej	52
4.2. Okres Polski Ludowej	55
4.3. Po roku 1989	64
4.4. Po roku 1997	66
Rozdział 5	
Wykonywanie kar w świetle prawa międzynarodowego	75

Rozdział 6

Wykonywanie kar w świetle Konstytucji	83
--	-----------

Rozdział 7

Kodeks karny wykonawczy – charakterystyka ogólna	86
7.1. Podstawy aksjologiczne	86
7.2. Kodeksowe zasady prawa karnego wykonawczego	87
7.3. Zakres obowiązywania	89
7.4. Kodeks karny wykonawczy – jego charakter i znaczenie	90
7.5. Struktura kodeksu	94
7.6. Język kodeksu	94

Rozdział 8

Organy postępowania wykonawczego	98
8.1. Zagadnienia ogólne	98
8.2. Organy sądowe	101
8.3. Organy związane organizacyjnie z sądem	104
8.3.1. Sądowy kurator zawodowy oraz kierownik zespołu kuratorskiej służby sądowej	104
8.3.2. Sądowy organ egzekucyjny	108
8.4. Organy pozasądowe – kierownicy zakładów i podległe im zakłady	109
8.4.1. Zakłady karne i areszty śledcze	109
8.4.2. Zakłady psychiatryczne	111
8.5. Organy pozasądowe – administracyjny organ egzekucyjny, urząd skarbowy, organ administracji	113
8.6. Zakłady izolujące jako instytucje totalne i jako zakłady administracyjne	115
8.6.1. Instytucja totalna	115
8.6.2. Zakład administracyjny	116

Rozdział 9

Skazany	123
9.1. Skazany – podstawowe pojęcia	123
9.2. Podstawowe standardy traktowania skazanego	124
9.3. Środki prawne przewidziane w kodeksie karnym wykonawczym	127
9.4. Prawo do korzystania z pomocy obrońcy	128

Rozdział 10

Prokurator	133
-------------------------	------------

Rozdział 11

Rzecznik Praw Obywatelskich	139
--	------------

Rozdział 12

Postępowanie wykonawcze	148
12.1. Zagadnienia ogólne	148
12.2. Wykonywanie orzeczeń	149
12.3. Postępowanie przed sądem	151
12.4. Postępowanie w przedmiocie zatarcia skazania	157

Rozdział 13

Sądowa kontrola decyzji organów postępowania wykonawczego	159
--	-----

Rozdział 14

Nadzór penitencjarny	162
-----------------------------------	-----

Rozdział 15

Dozór elektroniczny	167
----------------------------------	-----

Rozdział 16

Wykonywanie grzywny	173
----------------------------------	-----

Rozdział 17

Wykonywanie kary ograniczenia wolności	183
---	-----

Rozdział 18

Wykonywanie kary pozbawienia wolności	201
18.1. Kara pozbawienia wolności i jej rodzaje w świetle kodeksu karnego	201
18.2. Podstawowe akty prawne dotyczące wykonywania kary pozbawienia wolności	202
18.3. Cele wykonywania kary pozbawienia wolności	204
18.4. Systemy wykonywania kary	207
18.5. Rodzaje i typy zakładów karnych	210
18.6. Klasyfikacja skazanych	212
18.7. Prawa i obowiązki skazanego	213
18.8. Zatrudnienie skazanych	218
18.9. Edukacja, kultura, religia	224
18.10. Opieka zdrowotna	230
18.11. Nagrody, ulgi, kary dyscyplinarne	234
18.12. Komunikowanie się ze światem zewnętrznym	236
18.13. Stosowanie środków przymusu	240
18.14. Kurator penitencjarny	243
18.15. Odroczenie i przerwa wykonania kary pozbawienia wolności	244
18.16. Warunkowe zwolnienie	249

Rozdział 19**Wykonywanie warunkowego skazania 264****Rozdział 20****Wykonywanie warunkowego umorzenia 273****Rozdział 21****Wykonywanie środków zabezpieczających 278****Rozdział 22****Wykonywanie tymczasowego aresztowania 292**

WYKAZ SKRÓTÓW

1. Akty prawne

Konstytucja RP	–	Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.)
k.k.	–	ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 1137)
k.k.s.	–	ustawa z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 186 z późn. zm.)
k.k.w.	–	ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557 z późn. zm.)
k.p.a.	–	ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 23 z późn. zm.)
k.p.c.	–	ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 1822 z późn. zm.)
k.p.k.	–	ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 1749 z późn. zm.)
k.p.w.	–	ustawa z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 1713 z późn. zm.)
k.w.	–	ustawa z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r. poz. 1094 z późn. zm.)
nowela z dnia 24 lipca 2003 r.	–	ustawa z dnia 24 lipca 2003 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 142, poz. 1380)
nowela z dnia 8 października 2004 r.	–	ustawa z dnia 8 października 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny i ustawy – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 243, poz. 2426)
nowela z dnia 27 lipca 2005 r.	–	ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks postępowania karnego i ustawy –

		Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 163, poz. 1363 z późn. zm.)
nowela z dnia 5 listopada 2009 r. –		ustawa z dnia 5 listopada 2009 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks postępowania karnego, ustawy – Kodeks karny wykonawczy, ustawy – Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 206, poz. 1589 z późn. zm.)
nowela z dnia 16 września 2011 r. –		ustawa z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 240, poz. 1431)
nowela z dnia 27 września 2013 r. –		ustawa z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1247 z późn. zm.)
nowela z dnia 20 lutego 2015 r. –		ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 396)
I nowela z dnia 11 marca 2016 r. –		ustawa z dnia 11 marca 2016 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz ustawy – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. poz. 428)
II nowela z dnia 11 marca 2016 r. –		ustawa z dnia 11 marca 2016 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 437)
u.k.s.	–	ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (tekst jedn.: Dz. U. z 2014 r. poz. 795 z późn. zm.)
u.p.n.	–	ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 1654 z późn. zm.)
ustawa o RPO	–	ustawa z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (tekst jedn.: Dz. U. z 2014 r. poz. 1648 z późn. zm.)
ustawa o SW	–	ustawa z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 713 z późn. zm.)
ustawa o TK	–	ustawa z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072)

2. Czasopisma, publikatory

Arch. Krym.	–	Archiwum Kryminologii
Biul. SN	–	Biuletyn Sądu Najwyższego
CzPKiNP	–	Czasopismo Prawa Karnego i Nauk Penalnych
Dz. U.	–	Dziennik Ustaw
Dz. Urz. MS	–	Dziennik Urzędowy Ministerstwa Sprawiedliwości
M.P.	–	Monitor Polski

NP	-	Nowe Prawo
OSNKW	-	Orzecznictwo Sądu Najwyższego. Izba Karna i Wojskowa
OSP	-	Orzecznictwo Sądów Polskich
Pal.	-	Palestra
PiP	-	Państwo i Prawo
Prok. i Pr.	-	Prokuratura i Prawo
PWP	-	Przegląd Więziennictwa Polskiego
SP	-	Studia Prawnicze

3. Inne

ONZ	-	Organizacja Narodów Zjednoczonych
RPO	-	Rzecznik Praw Obywatelskich
SN	-	Sąd Najwyższy
TK	-	Trybunał Konstytucyjny

WSTĘP

Niniejszy podręcznik przeznaczony jest przede wszystkim dla studentów prawa. Prawo karne wykonawcze jest przedmiotem wykładanym na wyższych latach studiów. Można więc zakładać, że słuchacze mają wiadomości z zakresu prawa karnego oraz prawa karnego procesowego, a także z innych dyscyplin prawnych, które są przydatne dla przyswojenia sobie problematyki wykonywania kar i innych środków penalnych. W treści i formie zajęć dydaktycznych, jak również w podręcznikach z prawa karnego wykonawczego powinno się uwzględniać te okoliczności. Z jednej strony więc nie ma potrzeby wyjaśniania wielu zagadnień, które są znane studentom. Z drugiej strony może to być dla nich okazją do przypomnienia sobie i powtórzenia niektórych materii, takich jak nauka o karze czy o wielu instytucjach procedury karnej.

Studenci prawa są głównym, lecz nie jedynym adresatem podręcznika. Można mieć nadzieję, że okaże się on przydatny dla studentów innych kierunków studiów, a w szczególności w zakresie resocjalizacji i pedagogiki. Może on stanowić pomocniczą literaturę dla przedmiotu zatytułowanego zazwyczaj „prawne podstawy resocjalizacji”.

Podręcznik nie jest pełnym wykładem, a tym bardziej systemem prawa karnego wykonawczego. Jest to jedynie zarys wykładu ograniczony zarówno w zakresie tematycznym, jak i co do treści. Zawiera on jednak zarys wiedzy z zakresu prawa karnego wykonawczego, który może być uzupełniony udziałem w zajęciach dydaktycznych (wykład, ćwiczenia, konwersatorium, seminarium), własnymi studiami nad literaturą i orzecznictwem, wreszcie praktyką w dziedzinie stosowania prawa, choćby w zakresie praktyk studenckich objętych programem studiów.

Rozdział 1

PRAWO KARNE WYKONAWCZE I JEGO NAUKA

1.1. Prawo karne wykonawcze

Prawo karne wykonawcze to ogół norm prawnych, które regulują wykonywanie kar i innych środków penalnych (środków prawnych, środków probacyjnych, środków zabezpieczających, środków przymusu) przewidzianych w prawie: karnym, karnym skarbowym i wykroczeń.

**pojęcie prawa
karnego
wykonawczego**

Wypada wspomnieć, że polskie *sensu largo* prawo karne zostało na nowo skodyfikowane. W dniu 6 czerwca 1997 r. uchwalone zostały, a weszły w życie z dniem 1 września 1998 r.: Kodeks karny (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 1137), Kodeks postępowania karnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 1749 z późn. zm.), Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557 z późn. zm.). W dniu 10 września 1999 r. został uchwalony Kodeks karny skarbowy (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 186 z późn. zm.), a dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 1713 z późn. zm.). Nowego kodeksu wykroczeń parlament jeszcze nie uchwalił, wobec czego obowiązuje kodeks wykroczeń z dnia 20 maja 1971 r. (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r. poz. 1094 z późn. zm.).

Kodeks karny wykonawczy z 1997 r. ostatecznie przesądza o istnieniu prawa karnego wykonawczego jako odrębnej od innych gałęzi prawa. Oczywiście, zasadnicza rola w tym względzie przypadła już jego poprzednikowi, czyli kodeksowi karnemu wykonawczemu z 1969 r. Stanisław Walczak, jeden z twórców tamtego kodeksu, trafnie pisał: „Regulując całokształt problematyki wykonywania kar, kodeks karny wykonawczy stworzył tym samym podstawę do ukształtowania się prawa karnego wykonawczego, jako samodzielnej gałęzi prawa, obok prawa karnego materialnego i procesowego”¹.

¹ S. Walczak, *Prawo penitencjarne. Zarys systemu*, Warszawa 1972, s. 59.

**przedmiot prawa
karnego
wykonawczego**

Przedmiotem prawa karnego wykonawczego jest więc, po pierwsze, wykonywanie orzeczeń dotyczących przedmiotu procesu karnego (czy inaczej: wykonywanie – przewidzianych w prawie materialnym – kar, środków karnych, środków probacyjnych, środków zabezpieczających), a także, po drugie, wykonywanie środków orzeczonych incydentalnie (wykonywanie przewidzianych w prawie procesowym środków przymusu, jak np. tymczasowe aresztowanie czy kary porządkowe). W takim ujęciu zakres prawa karnego wykonawczego jest szeroki².

W tym miejscu należy dać kilka słów wyjaśnienia. W nauce prawa wyróżnia się na ogół trzy stadia procesu karnego: przygotowawcze, sądowe (jurysdykcyjne) i wykonawcze. Wyjątkowo Stanisław Waltoś wyróżnia cztery stadia: postępowanie przygotowawcze, postępowanie główne, postępowanie apelacyjne, wreszcie postępowanie wykonawcze³. Zawsze jednak wyodrębnia się stadium wykonawcze.

**stadium
wykonawcze
procesu karnego**

Stadium wykonawcze to inaczej postępowanie wykonawcze, które obejmuje wykonywanie orzeczeń (przede wszystkim wyroków) dotyczących przedmiotu procesu karnego, a więc kar i innych środków penalnych. Jest ono unormowane przepisami kodeksu karnego wykonawczego, choć także – w odniesieniu do niektórych postępowań (jak np. w sprawie ułaskawienia czy wydania wyroku łącznego) – przepisami kodeksu postępowania karnego. Oprócz tego przepisy kodeksu karnego wykonawczego regulują również takie postępowanie wykonawcze, które ma za przedmiot wykonywanie środków orzeczonych incydentalnie w trakcie wcześniejszych stadiów procesu (np. tymczasowe aresztowanie). Wreszcie kodeks karny wykonawczy reguluje wykonywanie orzeczeń zapadłych w postępowaniach incydentalnych już w stadium wykonawczym (np. odroczenie wykonania kary). Przepisy kodeksu karnego wykonawczego posługują się tu jednym zwrotem: „postępowanie wykonawcze”. W literaturze zwraca się od dawna uwagę na ważne teoretycznie i praktycznie rozróżnienie stadium wykonawczego procesu karnego z jednej strony, a postępowania wykonawczego – z drugiej⁴.

**postępowanie
wykonawcze**

Prawo karne wykonawcze pozostaje w wielorakich i różnorodnych powiązaniach z innymi gałęziami prawa. Wymienić tu trzeba przede wszystkim materialne i procesowe prawo karne, prawo wykroczeń, prawo karne skarbowe. Prawo karne wykonawcze nie jest jednak odgrrodzone od innych gałęzi prawa. Obowiązujący w danym państwie system prawa jest bowiem pewną całością.

² Na ten temat zob. także np. S. Lelental, *Wykład prawa karnego wykonawczego z elementami polityki kryminalnej*, Łódź 1996, s. 13; M. Cieślak, *Polskie prawo karne. Zarys ujęcia systemowego*, Warszawa 1994, s. 17.

³ S. Waltoś, *Proces karny. Zarys systemu*, Warszawa 2005, s. 465.

⁴ T. Grzegorzczak, *Obrońca w postępowaniu karnym wykonawczym*, Pal. 1989, nr 3 i literatura tam cytowana.

Prawo karne wykonawcze nie obejmuje norm prawnych regulujących wykonywanie środków poprawczych, wychowawczych i innych, przewidzianych w prawie nieletnich.

**postępowanie
wykonawcze
w sprawach
nieletnich**

Prawo nieletnich wyodrębniło się z prawa karnego i znalazło swoje kompleksowe unormowanie w ustawie z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 1654 z późn. zm.). Ustawa ta zawiera obszerny dział poświęcony postępowaniu wykonawczemu (art. 64–95h). Postępowanie wykonawcze w sprawach nieletnich jest odpowiednikiem prawa karnego wykonawczego i wykazuje z nim istotne pokrewieństwo⁵.

Pewne pokrewieństwo można łatwo dostrzec także między prawem karnym wykonawczym a prawem o postępowaniu egzekucyjnym w sprawach cywilnych i prawem o administracyjnym postępowaniu egzekucyjnym. Z natury rzeczy sporo tu podobnych konstrukcji prawnych.

1.2. Nauka prawa karnego wykonawczego

Gdy mówimy o prawie karnym wykonawczym, musimy równocześnie wspomnieć o tym, co mówi nauka na ten temat. Franciszek Longchamps bardzo trafnie pisał: „niedawno dopiero uświadomiono sobie w pełni, jak wielkie znaczenie dla poznania samego prawa i jego rozwoju ma poznanie tzw. doktryny; że pewne regiony myśli prawnej są złożone nierozdzielnie z prawa i refleksji nad nim; że wreszcie poznanie i rozwikłanie pewnych problemów prawnych trzeba zacząć od poznania i rozwikłania pewnych złożonych spraw, które narosły w refleksji nad prawem”⁶.

Przez „naukę” rozumie się zarówno działalność badawczą, zmierzającą do poznania rzeczywistości, jak i rezultat tej działalności, czyli wiedzę o określonym przedmiocie. Z reguły oba te znaczenia mamy na myśli, gdy mówimy o nauce prawa karnego wykonawczego (czy odpowiednio o nauce prawa karnego, administracyjnego itp.).

⁵ Na temat tego postępowania B. Stańdo-Kawecka, *Prawo karne nieletnich od opieki do odpowiedzialności*, Kraków 2007.

⁶ F. Longchamps, *Współczesne kierunki w nauce prawa administracyjnego na Zachodzie Europy*, Wrocław–Warszawa–Kraków 1968, s. 19.

Zbigniew Hołda (zm. w 2009 r.) – profesor nauk prawnych, kierownik Katedry Prawa i Polityki Penitencjarnej Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego; adwokat; działacz na rzecz praw człowieka; wiceprezes Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka. Był przedstawicielem Polski w Europejskim Komitecie do Spraw Zapobiegania Torturom oraz Nieludzkiemu lub Poniżającemu Traktowaniu albo Karaniu (CPT).

Joanna Hołda – doktor nauk prawnych; pracuje w Wyższej Szkole Przedsiębiorczości i Administracji w Lublinie i w Lubelskim Parku Naukowo-Technologicznym.

Jerzy Migdał – profesor doktor habilitowany nauk prawnych; kierownik Zakładu Prawa Karnego Wykonawczego Uniwersytetu Jagiellońskiego i kierownik Katedry Prawa Karnego Wykonawczego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II; adwokat i radca prawny; członek Rady Naukowej „Przeglądu Więziennictwa Polskiego”; autor i współautor wielu monografii oraz innych publikacji naukowych z dziedziny prawa karnego wykonawczego.

Beata Żórawska – radca prawny w Okręgowym Inspektoracie Służby Więziennej w Lublinie.

Opracowanie zawiera najważniejsze wiadomości z zakresu prawa karnego wykonawczego, uzupełnione o najnowsze dostępne dane statystyczne. Omówione w nim zagadnienia dotyczą m.in.:

- źródeł oraz zasad prawa karnego wykonawczego,
- postępowania wykonawczego,
- wykonywania środków karnych i zabezpieczających,
- wykonywania kary grzywny, ograniczenia wolności i pozbawienia wolności, także w systemie dozoru elektronicznego,
- wykonywania tymczasowego aresztowania,
- nadzoru penitencjarnego,
- praw i obowiązków skazanego.

Podręcznik jest przeznaczony dla studentów prawa, administracji, pedagogiki i resocjalizacji. Korzystać z niego mogą także praktycy i aplikanci zawodów prawniczych.

9 788381 073493 W05P01

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA 801 04 45 45, FAX 22 535 80 01

ZAMOWIENIA@WOLTERSKLUWER.PL

WWW.PROFINFO.PL

ISBN 978-83-107-349-3

9 788381 073493

LEX Student
—— Prawa